

O Prachovce

Bylo nebylo, ale já myslím, že bylo, jedno město, v kterém stála spousta paneláků a domů.

V jednom z těch domů bydlel pán s paní a ti měli jednu dceru Anetku, ale po porodu umřela maminka náhlou smrtí. Její tatínek si našel jinou paní a ta měla dvě dcery Lucii a Petru.

Anetku využívaly jako služku, a tak byla celá od prachu. Protože se maceše špatně vyslovovalo Anetka, začala říkat Prachovko.

Jednoho dne vyhlašovali ve velkém domě, že se bude konat karneval na počest pekařova syna Tomáše. Kdo přijde v tom nejhezčím kostýmu, dostane Tomáše za muže. Macecha začala poletovat po domě a hledat kostýmy. Po celodenním hledání nic nenašla, tak řekla Prachovce, aby jim něco ušila. Na rozkaz macechy musela Prachovka šít dnem i nocí, aby stihla Lucii a Petře ušít co nejhezčí karnevalové kostýmy.

Druhý den si Lucie a Petra na sebe vyzkoušely kostýmy, které jim ušila Prachovka. Večer šly na karneval do velkého domu. Macecha je šla vyprovodit. Prachovka chtěla jít se sestřičkami se také pobavit, ale macecha se na ni jen ušklíbla a řekla, že nikam nepůjde, že musí vytřít celý dům. Anetka byla celá smutná, a tak když odjela macecha se sestrami na karneval autobusem, pustila se do práce, aby měla vše brzy hotovo. Dům byl veliký a sama by ho vytírala celou noc. Najednou se objevily myšky vytíralky a začaly svými ocásky Anetce pomáhat s vytíráním podlahy. Za chvíli se leskla jako led a bylo hotovo.

V tu chvíli za ní přišel největší myšák a řekl jí, ať si jde zatrsat na karneval. Jenže Anetka neměla na sebe žádný kostým. V tu ránu, kde se vzal, tu se vzal, před ní ležel kostým nejkrásnější myšky na světě. Anetka se zamyslela a povídá: „To od vás nemohu přijmout a stejně mě macecha pozná a dá mi domácí vězení.“ Myšák jí zašeptal do ucha: „Celý rok jsi nám nosila drobečky, ale pamatuj, musíš se vrátit před půlnocí. My jsme ti za to dali tento krásný kostým myšky. Oblíkní se a venku tě čeká Ferrari, tak se měj dobře.“ Prachovka se pousmála, začala se převlékat. Když byla převlečená a zamaskovaná, vyběhla ven, nastoupila

do Ferrari a odjela do velikého domu.

Když tam dorazila a vešla do domu, uviděla pekařova syna Tomáše. Tomáš seděl na pohovce před velkým akváriem s rybičkami a okolo něho poletovala spousta dívek. Anetka uviděla Petru a Lucii. Vzpomněla si na macechu, kde asi je. Napadlo ji, že půjde do hospody a tam si dá pivo nebo vodku. Anetka se začala bavit, vtom ji uviděla. Tomáš a šel k ní. Zeptal se jí na jméno. Anetka se začervenala a nic neříkala, protože se nechtěla prozradit. Najednou se ozvaly hodiny, jak odbíjely tři čtvrtě na dvanáct. Anetka se vytrhla z rukou Tomáše a vyběhla z velkého domu. Při tom spěchu zakopla a spadla jí z ruky rukavička s pařátky. Nechala ji tam a běžela dál k autu. Nasedla a dojela k jejich domu. Šla rychle do své komůrky, aby se vysvlékla z kostýmu. Přijela macecha a Anetka se lekla, když vtrhla do dveří, že ji odhalí.

Vrátíme se k Tomášovi. Tomáš byl velmi smutný, protože se mu Anetka velmi líbila a chtěl ji za ženu. Najednou Tomáše napadlo, že ji bude hledat. Tomáš prohledal celé město, ale neznámá dívka nikde, když se blížil k poslednímu domu a byl zoufalý, že ji nikdy nenajde. Zaklepal na poslední dům a pozdravil, macecha otevřela dveře a zůstala stát jako opařená. Lucie a Petra šly dolů z horního patra. Tomáš se zeptal, jestli si vyzkoušejí myší rukavičku s pařátky. Macecha hned kývla. Tomáš ji podal Lucii, ale ouha, Lucince nebyla. Byla jí moc veliká. Podal ji tedy Petře, ale ouha, Petře také nebyla. Byla jí moc malá. Tomáš se tedy ptal, jestli mají ještě nějakou dceru. Macecha odpověděla ano, ale pořád chce pracovat a nevychází z domu. Tomáš poručil, ať ji přivedou. Macecha tedy zavolala na Prachovku a Anetka přišla. Tomáš jí podal rukavičku a Anetce padla. Tomáš zavolal: „Ty jsi má nevěsta,“ a sestry i macecha měly pusy do kořán.

Tomáš si odvezl Anetku do velkého domu. Tam žili šťastně, narodila se jim spousta nevychovaných dětí, ale měli se navzájem moc rádi a to nejmenší batolátko zazvonilo na úplně malinký zvonec a pohádky je konec...

Mája Kolářová